

РЕШЕНИЕ

№ 2994

гр. Бургас, 29.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XXXVI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на петнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: ДАРИНА К. ЙОРДАНОВА

при участието на секретаря ЖАСМИНА Н. СЛАВОВА
като разглежда докладваното от ДАРИНА К. ЙОРДАНОВА Гражданско дело
№ 20222120100780 по описа за 2022 година

Производството е образувано по исковата молба на С. С. С., ЕГН *****, адрес в
гр.=====, съдебен адрес вчрез адв.И.Д., против Р. С. В., ЕГН *****, адрес в гр..... и
И. К. В., ЕГН *****, адрес в гр....., за делба на съсобствените между страните
недвижими имоти, а иемнно:

- самостоятелен обект в сграда с идентификаторпо КKKP, одобрени със Заповед
№РД-18-9/30.01.2009 г. на ИД на АГKK, последно изменение на КKKP засягащо
самостоятелния обект в сградата – няма изменение, адрес на имота: гр....., като
самостоятелният обект се намира в сграда №1, разположена в поземлен имот с
идентификатор, предназначение на самостоятелния обект – жилище, апартамент, брой
нива на обекта: едно, площ 85,20 кв.м., състоящ се от две спални, кухня, баня, клозет, със
съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж –, под обекта – няма, над
обекта –, прилежащи части: избено помещение №74, с площ от 10 кв.м., при граници по
документ за собственост: изток – коридор, запад – коридор, север – коридор, юг-Д..Х..М.,
заедно с 1,39 ид.ч. от общите части на сградата, както и 1,39 ид.ч. от правото на строеж
върху държавния терен, върху който е построена сградата, **при квоти:** за С. С. – 1/6 ид.ч., за
Р. В. – 1/6 ид.ч. и за Р. В. и И. В. в режим на СИО – 4/6 ид.ч.

- новообразуван имот №.....по плана на новообразуваните имоти на с.о. „.....“, землище
гр....., код по ЕКАТТЕ:, одобрен със Заповед №РД-09-202/15.06.2005 г. на Областен
управител на област Бургас, площ от 1244 кв.м., вид територия – селско стопанство,
използвани територии, заети с трайни насаждения, заедно с построената сграда със
застроена площ от 8 кв.м., съседи на миота:нива на неустановен собственик,лозе на
неустановен собственик,овощна градина на неустановен собственик,трайни
насаждения на Н..Т..К..и др.,нива на неустановен собственик,лозе на неустановен
собственик, **при квоти:** С. С. – ½ ид.ч. и Р. В. – ½ ид.ч.

Твърди се в исковата молба, че ищцата и ответника Р. С. В. са брат и сестра, както и че двамата ответници са съпрузи. Ищцата твърди, че заедно с брат ѝ са наследници по закон на техните родители С..и Е..В.и, които приживе са придобили в режим на СИО недвижим имот, представляващ апартамент №..на първи етаж в групов строеж А-8 в ж.к....., с площ от 85,20 кв.м. Твърди се, че през 2010 г. родителите на ищцата и ответника В. продали на ответника ½ ид.ч. от описания по-горе недвижим имот в гр....по време на брака му с И. В., а след смъртта на С..В. е било образувано гр.д.№1528/2019 г. по описа на РС-Бургас за делба на този имот. С решението по допускане на делбата е била установена съсобствеността между съделителите при следните квоти: за Е..С. В. - 4/12 ид.части; за С. С. С. - 1/12 ид.част; за Р. С. В. - 1/12 ид.част; за Р. С. В. и И. К. В. в режим на съпружеска имуществена общност - 6/12 ид.ч. Във втората фаза на делбата имотът е бил изнесен на публична продан с решение №3570/13.12.2019 г., постановено по гр.д.№1528/2019 г. по описа на РС-Бургас, в сила от 23.01.2020 г. При извършване на публичната продан за купувачи са били обявени Р. С. В., И. К. В. и Е..С. В., които са изплатили дела на съделителя С. С. С. и имотът е бил възложен на купувачите с постановление за възлагане, в сила от 13.10.2020 г.

Ищцата твърди, че със саморъчно завещание от 23.07.2019 г. наследодателят Е..В. завещала на сина си Р. В. собствените си ид.ч. от находящия се в гр....недвижим имот. Тя починала на 29.10.2020г. Счита, че това завещателно разпореждане представлява завет, тъй като наследодателят Е..В. е притежавала и идеални части от придобито по време на брака ѝ със С..В. (починал на 21.05.2016г.) по давностно владение празно място, находящо се в м.“...“ в землището на гр..... Ищцата твърди, че предвид проведената публична продан след съставяне на завета, същият следва да се счита отменен на основание чл. 41, ал. 2 ЗН. Затова счита, че собствената на Е..В. ид.ч. от недвижимия имот в гр.Бургас следва да бъде наследена след смъртта ѝ поравно от ищцата и ответника В..

В условията на евентуалност, ако съдът приеме, че завещателното разпореждане от 23.07.2019 г., извършено от Е..В. в полза на сина ѝ Р. В. е валидно, от съда се иска да го намали и да възстанови запазената част на ищцата, която счита, че е била накърнена със завета. Ако възстановяването е в натура от съда се иска да извърши делба на този имот при квоти определени от закона и съобразно възстановяването на запазената част на ищцата между страните.

По отношение на втория недвижим имот находящ се в м., се твърди, че е придобит при равни квоти между ищцата и нейния брат Р. В., като наследници на техните родители С..В. (починал на 21.05.2016г.) и Е..В. (починала на 29.10.2020г.). В подкрепа на иска са ангажирани доказателства.

В срока по чл.131 ГПК е депозиран писмен отговор от ответниците Р. С. В. и И. К. В., в който изразяват становище за допустимост на иска само по отношение на новообразуван имот №....находящ се в м. ...и оспорват иска по отношение на имота в гр..... Излагат подробни съображения, че апартаментът не е съсобствен между страни и в тази връзка твърдят, че не са налице основания за отмяна на завета и молят съда да отхвърли иска в тази му част.

По предявения в условията на евентуалност иск по чл.30, ал.1 ЗС ответниците считат, че в наследствената маса следва да се включи и задължение на наследодателя за връщане на сумата по предоставен от ответника В. на наследодателя Е..В. заем в размер на общо 10 568,09 лева. Затова считат, че тази сума следва да бъде извадена от остойностеното изражение на масата по чл.31 ЗН. При условията на евентуалност, ако съдът не приеме наличието на сключен договор за заем между наследодателката В..и ответника В., ответниците предявяват претенция по чл.12, ал.2 ЗН и молят съдът да приеме, че с

предоставянето на собствени средства в размер на 10 568,07 лева, послужили за заплащане задълженията на Е..В. в делбеното и изпълнителното производство, съделителят е допринесъл за увеличаване на наследството по реда на чл.12, ал.2 ЗН, поради което и запазената част на ищцата не е некърнена и предявеният на това основание в условията на евентуалност иск следва да се отхвърли.

В случай, че се установи накърняване на запазената част на ищцата, както и че не са налице условията на чл.36, ал.1 и ал.2 ЗН и наследствената 1/3 ид.ч. следва да се върне в наследството и делбата да се допусне съгласно частите по закон на наследниците на Е..В., ответникът Р. В. прави искане за присъждане на разполагаемата част в пари, съгласно заключението на експертизата.

Предявеният иск е за делба, с правно основание чл. 341 и сл. ГПК, вр. чл. 34 ЗС и чл. 41, ал. 1 ЗН. Направеното от ищеца възражение за намаляване на завещателно разпореждане е с правно основание чл.30, ал.1 ЗН. Възражението на ответника за принос в увеличението на наследството е с правно основание чл.12, ал.2 ЗН. От ответника е направено възражение с правно основание чл. 36 ЗН.

Съдът, като взе предвид исканията и доводите на страните, събраните по делото доказателства и съобрази разпоредбите на закона, намира от фактическа и правна страна следното:

Не се спори между страните, че ищцата С. С. и ответникът Р. В. са брат и сестра, както и че И. В. е съпруга на Р. В., като бракът им е сключен на 24.04.1983г., за което е издадено съответно удостоверение от Община Бургас.

Между страните не се спори и се установява от представените писмени доказателства, че с влязло в сила съдебно решение по гр.д.№ 1528/2019 г. на БРС е било установено правото на собственост върху процесния недвижим имот - самостоятелен обект в сграда с идентификаторпо КККР, между съделителите по настоящото дело и техния праводател при следните квоти: за Е..С. В. - 4/12 ид.части (равняващи се на 1/3 ид.ч.); за С. С. С. - 1/12 ид.част; за Р. С. В. - 1/12 ид.част; за Р. С. В. и И. К. В. в режим на съпружеска имуществена общност - 6/12 ид.ч. (равняващи се на 1/2 идеална част от имота). Не се спори също така, че във втората фаза на делбеното производство имотът е бил изнесен на публична продажба с решение влязло в сила от 23.01.2020 г., която е приключила с постановление за възлагане от 23.09.2020 г. С влязлото в сила на 13.10.2020 г. постановление за възлагане за купувачи на имота са обявени съделителите Е..С. В., Р. С. В. и И. К. В., които са внесли частта от продажната цена съответна на дела на ищеца С. С. С. от 1/12ид.ч. в размер на общо 12451.86 лв.

Видно от представеното удостоверение за наследници Е..С. В., починала на 29.10.2020 г., е оставила за свои законни наследници нейните две деца - ищцата С. С. С. и ответника Р. С. В..

Не се спори по делото и се установява посредством извършена от съда служебна справка в електронния регистър към Агенция по вписванията, че със саморъчно завещание от 23.07.2019 г., вписано под № 185, том 1, вх.рег.№ 2740/08.03.2021 г., общият на страните наследодател Е..С. В. е завещала на сина си Р. С. В. собствените си идеални части от апартамент находящ се в гр....., ведно със собствените й идеални части от избено помещение № 74 с площ от 10 кв.м.

Не се спори също така и се установява от представения по делото нотариален акт за собственост върху недвижим имот придобит по давност № ..., том ..., дело № .../93 г. издаден на 14.12.1993 г., че Е..С. В. и С..Р.В. са били признати за собственици на празно място, находящо се в местността "...” в землището на гр. ..., с площ от 1350 кв.м., което

понастоящем представлява новообразуван имот № ..., по плана на новообразуваните имоти в местността, с площ от 1244 кв.м. След смъртта на С..В. (починал на 21.05.2016г.) същият е бил наследен от неговата съпруга Е..С. В. и двете им деца – страните по делото С. С. С. и Р. С. В..

Видно от представените и неоспорени по делото платежни документи в изпълнителното производство във връзка с проведената публична продажба и възлагане на процесния апартамент са заплатени общо 22524.26 лв., от които 2469.60 лв. – за издаване на постановление за възлагане на Е..В.; сумата от общо 15938.66лв., включваща сумата за изплащане на дела на съделителя С. В. и дължимите такси и разноски по ТТР към ЗЧСИ; сумата от 4116 лв. – дължимият данък за придобиване на недвижимия имот. Представена е писмена декларация изходяща от Е..В., с която пред съдебния изпълнител е деклариран произхода на средствата, касаещи частта на съделителя, а именно: “заем от Р. В.”.

От приетото по делото основно и повторно заключение по допуснатата съдебно-техническа експертиза се установява, че към датата на откриване на наследството процесните два недвижими имота са на стойност от 130 000лв. за първия имот и 11700 лв. за втория имот.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

По отношение на правото на собственост на първия от процесните имоти, съдът намира следното:

Страните не спорят, че притежаваната от наследодателката Е..В. идеална част от процесния апартамент е била предмет на завещание от 23.07.2019 г. в полза на нейния син Р. С. В., което разпореждане има характера на завет. По своята правна същност завещанието е доброволен едностранен безвъзмезден отменим формален акт, с който едно лице се разпорежда с имуществото си за след смъртта си. То поражда действие със смъртта на завещателя, поради което завещателят е свободен до този момент да промени волята си и да отмени завещанието. Това може да стане изрично или мълчаливо. Хипотеза на мълчалива отмяна на завет е уредена в чл. 41, ал.1 ЗС, според който отчуждението изцяло или отчасти на една завещана вещ отменя завета относно това, което е отчуждено, дори и ако вещта бъде отново придобита от завещателя или когато отчуждението е унищожено поради други причини, а не поради порок във волята. Следователно при мълчалива отмяна на завещание съществен е въпроса дали е налице промяна във волята и дали има разпореждане с имуществото, предмет на завета. В настоящия случай след завещателното разпореждане от 23.07.2019 г. и до датата на откриване на наследството на Е..В. (починала на 29.10.2020 г.), същата не се е разпореждала с притежаваните от нея идеални части от недвижимия имот. Действително, със сила на пресъдено нещо е бил разрешен въпросът относно съсобствеността между общия наследодател Е..С. В. и страните в настоящия процес, като с влязлото в сила решение по гр.д.№ 1528/2019 г. на БРС имотът е допуснат до делба при квоти: за Е..С. В. - 4/12 ид.части (равняващи се на 1/3 ид.ч.); за С. С. С. - 1/12 ид.част; за Р. С. В. - 1/12 ид.част; за Р. С. В. и И. К. В. в режим на съпругеска имуществена общност - 6/12 ид.ч. (равняващи се на 1/2 идеална част от имота). С постановление за възлагане от 23.09.2020 г., влязло в сила на 13.10.2020 г., съделителите Е..С. В., Р. С. В. и И. К. В. са изкупили частта на съделителя С. С. С.. Сумата определена за заплащане на дела на С. от 12451.86лв. е била внесена от съделителите - купувачи. Така с постановлението за възлагане притежаваната от ищцата 1/12 ид.част от имота е преминала към тримата обявени за купувачи в съсобственост, или по 1/36 ид.ч. за всеки от тях. С извършеното изкупуване съделителят Е..В. не е загубила своите права върху имота, установени с решението по гр.д.

№ 1528/2019 г. на БРС. Напротив, с постановлението за възлагане съделителите са увеличили своите дялове в съсобствеността с придобитите от съсобственика С. 1/12 идеални части, като не са губили своите права и не са извършвали разпореждания с притежаваните от тях идеални части, включително по смисъла на чл. 41 ЗН. За да намери приложение цитираната разпоредба следва завещателят да е отчуждил имота и същият да не се включва в оставеното от него наследствено имущество, което в случая не е налице. Съгласно чл. 496 ГПК от деня на влизане в сила на постановлението за възлагане купувачът придобива всички права, които длъжникът е имал върху имота, т.е. възлагането на имота от съдебния изпълнител има вещноправно действие. От деня на постановлението за възлагане то прехвърля на купувача правата, които длъжникът е имал върху продадената вещ и е деривативно основание за придобиване на собственост. Затова купувачът не може да придобие на публична продажба правото на собственост върху имот, който не принадлежи на длъжника. Тоест единствено правата, които С. е притежавала в съсобствеността са предмет на възлагане, тъй като в останалата част имуществото не е собственост "на длъжника". Квотите в съсобствеността на останалите съделители се запазват такива, каквито са установени със сила на пресъдено нещо, като всеки от тях придобива още по 1/36 идеална част от имуществените права по силата на възлагането.

С оглед изложеното съдът приема, че заветът не бил отменен от наследодателя нито изрично, нито мълчаливо и е породил правно действие, по силата на което ответникът Р. С. В. е придобил притежаваните към датата на смъртта на своята майка Е..С. В. (починала на 29.10.2020 г.) идеални части от недвижимия имот. Съобразно установените вече права Е..В. е притежавала 1/3 идеална част от имота, съобразно влязлото в сила решение по гр.д.№ 1528/2019 г. на БРС, както и 1/36 идеална част – по силата на постановлението за възлагане от 23.09.2020 г., или към датата на откриване на наследството – 29.10.2020 г. е била собственик на общо 13/36 ид.ч. от имота, които са преминали към нейния син Р. С. В. по силата на завета.

По отношение на втория недвижим имот представляващ новообразуван имот №....по плана на новообразуваните имоти на с.о., землище гр...., страните не спорят, че същият е придобит от общите наследодатели Е..С. В. и С..Р..В. по силата на давностно владение, установено с констативен нотариален акт № .., том .., дело № ../93 г. издаден на 14.12.1993 г. Затова на основание чл. 5 ЗН, след смъртта на С..В. неговата съпруга и двете му деца са придобили имота при следните квоти: за Е..В. – 4/6 ид.ч. ($\frac{1}{2}$ ид.ч.+1/6 ид.ч.) и по 1/6 ид.ч. за С. С. и Р. В.. След смъртта на Е..В. притежаваните от нея 4/6 ид.ч. са наследени по равно от двете деца и всеки от тях се легитимира като собственик на по $\frac{1}{2}$ ид.ч. от имота.

При така установеното следва да бъде разгледано направеното от ищеца възражение за накръняване на запазена част по смисъла на чл. 30 ЗН.

Ищцата е наследник по закон на починалата Е..В. и като такава се ползва с правата по чл. 28, ал. 1 ЗН и размерът на запазената ѝ част следва да се определи по правилото на чл. 29, ал. 1 ЗН, в размер на 1/3 идеална част. Съгласно цитираната разпоредба запазената част на низходящите, когато наследодателят не е оставил съпруг е при две и повече деца или низходящи от тях - 2/3 от имуществото на наследодателя. В случая наследодателят Е..В. е оставила две деца и за тях общо се следват 2/3 ид.ч. – запазена част и респ. разполагаемата част е в размер на 1/3 ид.ч. от имуществото. Тъй като наследниците със запазена част са двама, за всеки от тях се следва запазена част в размер по 1/3 ид.ч.

Съгласно чл. 31 ЗН за да се определи разполагаемата част, както и размерът на запазената част на наследника, образува се една маса от всички имоти, които са принадлежали на наследодателя в момента на смъртта му, като се извадят задълженията и

увеличението на наследството по чл. 12, ал. 2 ЗН. Тоест от масата на всички имущества, принадлежали на наследодателя към датата на смъртта, следва да се приспаднат дълговете, вкл. и задълженията към някои наследници.

По отношение на направеното възражение от ответника за наличието на задължение на наследството в размер от 10 568,09 лева представляващи предоставен заем от ответника Р. В., съдът приема следното:

По делото са ангажирани писмени доказателства относно заплащането на такси и разноски, както и делът на С. С. по изп.д.№ 119/2020 г. на ЧСИ И.а Б... Видно от връченото съобщение съдебният изпълнител е предоставил на тримата съделители, дали наддавателно предложение при публичната продан на имота, да внесат в двуседмичен срок сумата от общо 15938,66 лв., от които 12451,86 лв. – дял на С. С. и 3486,80 лв. – дължими такси и разноски по ТТР към ЗЧСИ. С платежно нареждане от 21.09.2020 г. са внесени сумата от 9000 лв. и сумата от 6938,66 лв. С платежно нареждане от 27.10.2020 г. е внесена сумата от 1416.40 лв. по сметка на ЧСИ. С платежно нареждане от 24.02.2021 г. по сметка на ЧСИ е заплатен и дължимият данък за придобиване на недвижим имот по изпълнителното дело в размер на 4116 лв. Или общо заплатената сума от купувачите в изпълнителното производство възлиза на 21471.06лв.

С декларация от 28.08.2020г. наследодателят Е..В. е декларирала пред ЧСИ И.а Б..по изп.д.№ 119/2020 г., че средствата по публичната продан имат следния произход “заем от Р. В.”. От този документ, който не е оспорен в настоящия процес, се установява поетото задължение от страна на наследодателя за връщане на сумите платени в изпълнителния процес от Р. В.. Тоест за частта от задължението, съответно на наследодателя В., а именно за сумата от 7157.02 лв. (равняващи се на 1/3 от 21471.06лв.), наследникът Р. В. има качеството на кредитор по договор за заем.

Не се установява по делото съществуването на задължение за връщане на сумата от 1643.60 лв. касаеща заплатените държавни такси, възложени в тежест на наследодателя Е..В., в производството по делба по гр.д.№ 1528/2019г. на БРС. От представените писмени доказателства се установява, че сумата е била предадена на адв. И..от съделителя Р. В. и съответно внесена за разноски. По делото обаче не са събрани доказателства за съществуващото правоотношение между Р. и Е..В.и, още по-малко възникване на насрещното задължение на неговата майка за връщане на сумата, респ. съществуването на заемно правоотношение между тях за тази сума. Изявлението на починалата направено в изпълнителното производство пред ЧСИ И.а Б.., касаещо произходът на средствата, не може да бъде автоматично пренесено и към тези такси, при липсата на други доказателства. Не се установява и друг вид правоотношение, било от и с дарствено намерение. Затова в тази част сумата не може да бъде възприета нито като задължение, нито като увеличение на наследството.

Доколкото по делото е установено, че сумата от 7157.02 лв. е предоставена в заем, договорното правоотношение изключва приноса по чл. 12, ал. 2 ЗН, защото съгласно чл. 240 ЗЗД заемателят (в случая наследодателят) се задължава да върне заетата сума. Дори заетите суми да са вложени фактически за увеличение имота на наследодателя (както е в случая - с тези средства се изкупува делът на другия съсобственик), щом се дължи връщането им не е налице право на заемодателя-наследник да претендира пресмятане на увеличение в негова полза по реда на чл. 12, ал. 2 ЗН с тези средства. Затова възражението в този смисъл е неоснователно.

При тези факти, съдът приема, че към откриване на наследството общият наследодател е притежавала следното имущество, което формира наследствената маса по

реда на чл. 31 ЗН, а именно:

- 13/36 ид.ч. от апартамент находящ се в гр.....
- 4/6 ид.ч. от новообразуван имот №144.23 по плана на новообразуваните имоти на с.о. „...“, землище гр.....
- Задължение по договор за заем към наследника Р. В. в размер на 7157.02 лв.

Оценени в пари към този момент, съобразно основното и повторно заключение на вещото лице, които съдът кредитира изцяло имуществото възлиза на 46944.45лв. (за идеалните части от апартамента) и 7800лв. (за идеалните части от нивата), или общо – 54744.45 лв. Съдът възприема като обективно, обосновано и пълно изготвено повторното заключение относно стойността на втория недвижим имот и дава превес на същото при определяне на стойността. От така посочената обща сума 54744.45 лв. следва да се извади задължението от 7157.02 лв. Така определена масата на наследството възлиза на 47587.43 лв. Разполагаемата част на наследодателя, съгласно правилото на чл. 29 ЗН възлиза на 15862.48лв., колкото е и запазената част на всеки от наследниците – ищцата С. и ответника В..

С оглед направеното завещателно разпореждане в полза на В., за ищцата С. се установява накърняване на нейната запазена част. Това е така, защото при определяне на имуществото, останало след завета, се установява, че ищцата С. ще получи имущество на стойност 321.71 лв. Сумата е определена като половината от т.нар. чист актив от 643.43лв. равняващ се на разликата между имуществото, което остава в масата, след като от нея се извади завета (47587.43 лв. – 46944лв.). Това води до извод за накърнение с 15540.77 лв. (определено от запазената част от 15862.48лв. минус полученото имущество от 321.71лв.).

Размерът, до който завещът следва да бъде намален, представлява съотношението между накърнената част и стойността на завета или 15540.77/46944.

С оглед на изложеното, съдът приема за основателно и доказано направеното от ищцата С. възражение в иска за делба за възстановяване на запазената ѝ част от наследството на нейната майка, чрез намаляване на извършеното завещателно разпореждане - завет от 23.07.2019 г.(вписано под № 185, том 1, вх.рег.№ 2740/08.03.2021 г.) до размера на установеното накърнение от 15540.77/46944.

На следващо място следва да се разгледа възражението на ответника с правно основание чл.36 ЗН – за задържането на имота и заплащане на стойността на накърнението.

Съгласно цитираната разпоредба, когато предмет на завета или дарението е недвижим имот и отделянето на част от него, за да се допълни запазената част на наследника, не може да стане удобно, в случай че стойността на завещания или подарения имот, пресметната съгласно чл. 31 ЗН, надвишава с повече от 1/4 разполагаемата част, имотът остава изцяло в наследството, а заветникът или надареният получават стойността на разполагаемата част. В ал. 2 на чл. 36 ЗН е предвидено, че когато заветникът или надареният е наследник със запазена част, той може да задържи целия имот само ако стойността му не надвишава разполагаемата част и неговата запазена част, взети заедно.

В случая посочената разпоредба не може да намери приложение. От една страна стойността на целия имот е 130000лв. и надвишава многократно разполагаемата част и запазената част на ответника, взети заедно, възлизащи на 31296 лв. Отделно от това нормата на чл. 36, ал. 2 ЗН касае случаите, когато завещаният имот има изцяло наследствен характер, а не и когато някой от съсобствениците притежава идеални части от него на собствено основание, какъвто е настоящия случай. (В този смисъл Решение № 187 от 28.03.2002 г. на ВКС по гр. д. № 289/2001 г., I г. о.) Т.е. разпоредбата на чл. 36 ЗН намира приложение само ако всички наследници с право на запазена част са поискали нейното възстановяване и не

притежават дял от имота на друго основание. (В този смисъл Решение № 25 от 7.03.2014 г. на ВКС по гр. д. № 4215/2013 г., I г. о., ГК) По делото беше установено, че ответникът притежава по силата на постановлението за възлагане 1/36 ид.ч., съпругата му също се легитимира като собственик на 1/36 ид.ч. от имота по силата на издаденото постановление за възлагане. Отделно от това съобразно решението за допусната делба ответникът е собственик на 1/12 ид.ч., а двамата със съпругата му притежават в режим на СИО още 6/12 ид.ч. Затова в случая нормата на чл. 36 ЗН не намира приложение и възстановяването на запазената част следва да бъде извършено чрез отделяне на частта необходима за допълване на накрънената част, чрез съотнасяне на съответстващата ѝ част от стойността на имота към цялата му стойност. Затова и предявеният иск за делба се явява основателен и такава следва да се допусне при квоти между заветника и наследника, упражнил правото по чл.30 ЗН, като идеалните части ще се изчислят по следния начин: в знаменател – стойността на имота, в числител – за наследника размера на намалението, а за заветника – останалата част, след намалението. За целта съдът приема, че следва да бъде дадено изражение на стойността и квотите в съсобствеността в процент. Така притежаваната идеална част от наследодателя от 13/36 ид.ч. се равнява на 46944 лв. от общо 130 000лв. или общо 36.11 % от съсобствеността. Частта съответна на накрънението - 15540.77/46944 се равнява на 33.11 % от завета или 11.95 % от стойността на имота. Останалата част (до общо притежаваните от наследодателя 36.11 %) от 24.16 % следва да се поставят в дял на заветника.

По изложените по-горе съображения следва да бъде възстановена запазената част на ищцата от наследството, оставено от нейната майка в размер на 13/36 ид.ч. от процесния апартамент, като заветът извършен в полза на ответника Р. В. следва да се намали с частта съответна на накрънението 15540.77/46944 (или 33.10 % от завета) равняващи се на 11.95 % от целия имот.

Съпругата на ответника И. К. В. се легитимира като собственик на 1/36 ид.ч. от имота по силата на възлагателното постановление, равняващи се на 2.78 % от собствеността.

В режим на СИО е придобита ½ ид.ч. от имота, равняваща се на 50 % от съсобствеността.

Ответникът се легитимира като собственик на 1/36 ид.ч. или 2.78 % по силата на постановление за възлагане, на 1/12 – по допуснатата делба (8.33%), както и на 24.16 % - по завещание или общо 35.27 % - лично за ответника.

Следователно делба на този имот следва да се допусне при квоти - за С. С. С. – 11.95 %, за Р. С. В. – 35.27 %, за И. К. В. - 2.78 % и за Р. С. В. и И. К. В. в режим на СИО – 50 % от имота.

Вторият недвижим имот следва да бъде допуснат до делба при равни квоти между ищцата и първия ответник, съобразно изложените по-горе мотиви.

Мотивиран от горното, Бургаски районен съд

РЕШИ:

ВЪЗСТАНОВЯВА запазената част на С. С. С., ЕГН *****, от наследството на Е..С. В., починала на 29.10.2020 г., като на основание чл.30 от Закон за наследството **НАМАЛЯВА** с 15540.77/46944 ид.ч. или с 33.10 % завета, извършен от Е..С. В. със саморъчно завещание от 23.07.2019 г., вписано под № 185, том 1, вх.рег.№ 2740/08.03.2021 г., с който в полза на Р. С. В., ЕГН *****, са завещани притежаваните от Е..С. В. идеални части от самостоятелен обект в сграда с идентификаторпо КККР, представляващ

апартамент в гр.....

ДОПУСКА извършването на съдебна делба между С. С. С., ЕГН *****, адрес в гр....., съдебен адрес в гр....., ет.2, Р. С. В., ЕГН *****, адрес в гр..... и И. К. В., ЕГН *****, адрес в гр....., на **недвижим имот**, представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификаторпо КККР, одобрени със Заповед №РД-18-9/30.01.2009 г. на ИД на АГКК, последно изменение на КККР засягащо самостоятелния обект в сградата – няма изменение, адрес на имота: гр..., като самостоятелният обект се намира в сграда №....., разположена в поземлен имот с идентификатор, предназначение на самостоятелния обект – жилище, апартамент, брой нива на обекта: едно, площ 85,20 кв.м., състоящ се от две спални, кухня, баня, клозет, със съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж –, под обекта – няма, над обекта –, прилежащи части: избено помещение №74, с площ от 10 кв.м., при граници по документ за собственост: изток – коридор, запад – коридор, север – коридор, юг-Д..Х..М....заедно с 1,39 ид.ч. от общите части на сградата, както и 1,39 ид.ч. от правото на строеж върху държавния терен, върху който е построена сградата, **при следните квоти:**

- за С. С. С. – 11.95 %,

- за Р. С. В. – 35.27 %,

- за И. К. В. - 2.78 % и

за Р. С. В. и И. К. В. в режим на СИО – 50 % от имота.

ДОПУСКА извършването на съдебна делба между С. С. С., ЕГН *****, адрес в гр..... съдебен адрес в гр.... Р. С. В., ЕГН *****, адрес в гр....., на **недвижим имот**, представляващ новообразуван имот №....по плана на новообразуваните имоти на с.о. „....“, землище гр....., код по ЕКАТТЕ:, одобрен със Заповед №РД-09-202/15.06.2005 г. на Областен управител на област Бургас, площ от 1244 кв.м., вид територия – селско стопанство, използвани територии, заети с трайни насаждения, заедно с построената сграда със застроена площ от 8 кв.м., съседни на имота:нива на неустановен собственик,лозе на неустановен собственик,овощна градина на неустановен собственик,трайни насаждения на Н.Т.К.и др.,нива на неустановен собственик,лозе на неустановен собственик, **при равни квоти:** за С. С. – ½ ид.ч. и Р. В. – ½ ид.ч. от имота.

Решението подлежи на обжалване пред Бургаски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____